

væsentlig Retouche af den hidtil gældende Opfattelse, der opnaas derved. Hans Argumentation har dog altid stor Vægt ved det omfattende Kildemateriale, den bygger paa, og som derved indrages i Diskussionen som Modvægt mod de frit i Luften svævende, theoretiske Konstruktioner. Det er som Kildeforsker Dopsch har sin største Betydning, hans Sammendragning af det splittede og uensartede Stof er en mægtig Præstation. Hans stadige Krav om, at Kildernes Vidnesbyrd ikke maa benyttes til Støtte for den ene eller den anden Hypotese, uden at ikke blot deres Paalidelighed er kontrolleret, men ogsaa Rækkevidden af deres Beviskraft (Aussagewert) er afgrænset, er i og for sig metodisk selvfølgelig, men ikke des mindre ligesaa nyttigt at fremhæve som vanskeligt at efterleve. Det er i Virkeligheden Hovedvanskeligheden for al ældre-middelalderlig Historieforskning ligesom for andre tilsvarende Perioder, hvor Kildematerialet er sparsomt og spredt.

P. N.

Trods alle de Ulykker, der har hjemsøgt Østrig, hævder Historikerne i Wien med Ære deres Stilling blandt europæiske Fagfæller. »Mitteilungen des österreichischen Instituts für Geschichtsforschung«, som udgaar fra Østrigs École des Chartes, Sickels gamle Institut, rummer stadig mange diplomatiske Studier, men fremtræder tillige som et almindeligt historisk Tidsskrift, et af de bedste, — og gennem en Aarrække er der kommet vigtige Undersøgelser, banebrydende Arbejder paa meget forskellige Omraader af østrigske Forskere som Dopsch, Bittner, Steinacker, Hirsch, Zatschek, Srbik. Wilhelm Bauer er Redaktør af M.Ö.I.G. Hans Værk *Einführung in das Studium der Geschichte*, der udkom i 1921 og paany i 1928, bygger paa Wienerskolens Arbejdsstradition, hvorfor ogsaa Afsnittet »Urkunden« og de dertil knyttede Stykker synes særlig fyldestgørende. Bogen er fremgaaet af Forelæsninger og skulde efter sin Hensigt tjene unge Studerende, hvad den dog ikke ret duer til, uklar som den er i Anlæg og kaotisk i sin Stoffylde. Snarere er det et Værk for lidt ældre Historikere at dukke ned i, naar de vil orientere sig paa et eller andet Punkt og supplere deres Viden. Discussionen om Problemerne er sindig og uafhængig; der gives gode Exempler fra den nyeste Tids Forskning og karakteristiske Udtalelser af Meinecke, E. Meyer, Harnack, Dopsch, desuden Henviisninger til Afhandlinger, som ikke ligger paa alfar Vej. De bibliografiske Stykker, der fører os saa højt op i Tiden, som det er muligt, er i det hele de allernyttigste Partier af Bauers Bog.

E. J.